

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

18. Anathematizantur quicumque cogentes puellam, viduam, aut quamcunque mulierem ad ingrediendum monasterium, emittendam professionem, & ad id fauorem dantes, & quoquomodo eidem actui consentientes. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Anathematizantur quicumque cogentes puellam, viduam, aut quamcumque mulierem ad ingrediendum monasterium emittendam professionem, & ad id fauorem dantes, & quoquo modo eidem actui consentientes. Excipiuntur casus iuris.

CAPITULUM XVIII.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Reges, & Imperator non comprehenduntur in hoc decreto.
- 3 Parentes qui cogunt filias Religiosam vitam suscipere, vel eas ab eo vitæ genere prohibent, incidunt in excommunicationem hic latam.
- 4 Metus reuerentialis parentum an inducat excommunicationem incutiendis illis.
- 5 Intelligitur de vi coactiva, & non inductiva.
- 6 Viros ad Religionem cogentes non ligantur censura huius decreti.
- 7 Faminam cogens ingredi monasterium non vt ibi

- 8 Cogentes mulierem monasterium ingredi non excommunicantur ingressu non sequuto.
- 9 Cogentes faminam ad monasterij ingressum, non vt profiteatur, sed vt ibi seculari habitu retento educetur, non incurrit hanc excommunicationem.
- 10 Consilium, auxilium, vel fauorem dans vt mulier cogatur ad ingrediendum monasterium, incidit in excommunicationem huius decreti.
- 11 Doctores agentes de excommunicatione contra retrahentes faminas à Religione.

Anathemati sancta Synodus subijcit a omnes, & singulas personas, quiscumque qualitatis, vel conditionis fuerint, tam Clericos, quam laicos, seculares, vel regulares, atque etiam qualibet dignitate fungentes, si quomodocumque se coegerint aliquam virginem, vel viduam, & aut aliam quacumque mulierem inuitam, & præterquam in casibus in iure expressis, & ad ingrediendum monasterium, vel ad suscipiendum habitum cuiuscumque religionis, vel ad emittendam professionem, & quique consilium, auxilium, vel fauorem dederint: quique scientes eam non sponte ingredi monasterium, aut habitum suscipere, aut professionem emittere, quoquo modo eidem actui, vel presentiam, vel consensum, vel auctoritatem interposuerint. n Simili quoque anathemati subijcit eos, qui sanctam virginum, vel aliarum mulierum voluntatem, vel accipiendi, vel voti emittendi, quoquo modo sine iusta causa impediunt. Eaque omnia, & singula, quæ ante professionem, vel in ipsa professione fieri oportet, feruentur non solum in monasterijs subiectis Episcopo, sed & in alijs quibuscumque. b Ab his tamen excipiuntur mulieres, quæ poenitentes, aut Conuertitæ appellantur: in quibus constitutiones earum feruentur.

Conc. Tolet. cap. 10. c. puella. 20. q. 2. vlt. 32. c. 7. Conc. Tolet. cap. 54. in fin.

1. **V**ide Nauarr. consil. 55. & 56. de sentent. excommun. in antiq. alias cons. 5. 6. & 7. de Regular. in nouis, Sayr. in florib. decis. sub illo tit. de sentent. excommun. decis. 51. & 52. Paul. Fufc. de visitat. lib. 2. cap. 1. §. num. 68. Henric. in summi. lib. 11. cap. 19. §. 2. vers. secundo, Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 4. cap. 24. num. 7. Cened. ad decretum collect. 49. num. 22. & ad Decretal. collect. 163. num. 5. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 14. art. 3. & quæst. 17. art. 18. & 19. Petr. Ledesma in summi. part. 2. tract. del. fado de los Religiosos, cap. 5. conclus. 8. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Moniales, §. 22. Soar. tom. 5. de censur. disp. 23. sect. 5. num. 8. & de Religion. tom. 3. lib. 5. cap. 9. Azor. in str. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. quæst. 2. vers. præterea. Sayr. in clavi Regia. lib. 5. cap. 1. à num. 27. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 18. num. 375. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quæst. 17. art. 4. conclus. 2. & de sacris moralib. quæst. 8. art. 5. Fr. Ioana. Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 8. dub. 4. vers. not. latè Sanch. in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 4. c. 4. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra. lib. 2. tit. 18. d. 7. de Relig. num. 62. Memoriale clericor. cap. 9. num. 60. & 61. Filluc. in quæst. moralib. tract. 14. cap. 6. quæst. 5. num. 89. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 5. quæst. 35. cum seqq. Bonacin. de censur. disp. 2. quæst. 6. puncto 5. & nouissime de censuris extra Bullam disp. 2. quæst. 2. puncto 2. & 3. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs, disp. 1. dub. 5. concl. 4. Hieron. Roder. in compend. quæst. regul. resol. 101. num. 31. & num. 79. & 80. Portel. in addit. ad dubia Regularia. verb. Monialis. n. 5. cum seqq. Tambur. de iure Abbatisarum disp. 1. g. 4. & disp. 2. g. 1. metipsum de offic. & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 104.
2. **a** Omnes, & singulas personas, &c.] non tamen Reges, & Imperatorem, quia specialiter nota digni sunt, ita Sanch. in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 4. cap. 4. num. 2. Bonacin. de censuris extra Bullam, disp. 2. g. 2. puncto 2. num. 13. Portel. d. verb. Monialis num. 6. Contra Suar. d. tom. 5. de censur. disp. 23. sect. 5. num. 8. vers. qua censura est generalissima.

Parentes, qui cogunt filias Religiosam vitam suscipere, vel eas ab eo vitæ genere prohibent, incidunt in excommunicationem latam in hoc decreto, vt resoluunt Nauarr. in man. cap. 14. num. 17. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prelat. tom. 1. quæst. 17. art. 4. concl. 2. Azor. d. g. 2. prop. fin. & p. 2. lib. 2. cap. 21. g. 23. Portel. in dub. Regular. verb. clausura Monialium num. 9. Tambur. de iure Abbatisar. disp. 2. g. 4. Ego ipse d. alleg. 104. num. 6.

An autem metus reuerentialis parentum incusset ex eo, quod manifestant puella statum monachalem illi conuenire ob iustas causas, v. g. non sufficientis dotis pro matrimonio, & similibus, inducat dictam excommunicationem incutiendis? In quo dubio partem negatiuam sustinent Aloy. Rice. in praxi rerum fori ecclæs. decis. 708. in 1. edit. alijs resol. 599. in 2. edit. Portel. in addit. ad dubia Regular. verb. Moniales, num. 12. Hieron. Roder. d. resol. 101. num. 80. Tambur. d. tract. disp. 3. g. 2. num. 2. quia parentes, vel consanguinei in illo timore incutiendo non se habent actiue, sed ipsa puella metum concipit ob reuerentiam patris, hancque esse praxim in tota terè Ecclesia asserunt, immò etiam addit idem Portel. si parentes, vel alij importunis precibus suaderent puella, vt ingrederetur, vel non ingrederetur, non incurrerent, quia suasio etiam importuna, non est coactiva, quod intelligit Hieron. Roder. ubi supra, casu quo talis metus reuerentialis incusset non excedat limites simplicis persuasionis, nam si metus grauis sit, & cadens in vitium constantem, omnino, & absque dubio præfatam excommunicationem incurrere suadentes, seu metum incutientes existimat.

b Coegerint,] Intelligendum esse de vi coactiva, & non inductiva, decisum attestatur Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 62. quem refero Ego ipse d. all. 104. num. 3. resolute Azor. d. part. 1. lib. 13. cap. 9. g. 2. vers. quæres, ubi subdit hanc poenam non incurrere illum, qui hæc dem instituit mulierem ea lege, vt Monialis fiat. Tambur. d. tract. disp. 3.

- diff. 3. q. 1. num. 2. ubi q. 3. tenet non esse prohibitum puellæ Religionis ingressum persuadere, vel benevolentiam muneribus absque villo pacto. captare.*
6. *Aut aliam quameunque mulierem, &c.] Ergo cogentes viros ad Religionem non ligantur censura huius decreti, vt per Soar. d. diff. 2. 3. sect. 5. num. 8. Sanch. d. cap. 4. num. 3. Filliuc. in quest. moral. tract. 14. cap. 5. q. 7. num. 89. vers. dico secundo. Portel. in addit. ad dubia Regular. verb. Moniales. nu. 7. Bonacin. d. diff. 2. q. 2. puncto 2. nu. 15. Fr. Ludou. Miranda d. conclus. 2.*
 7. *Præterquam in casibus in Iure expressis.] Veluti; si quis cogeret sceminam ad ingrediendum monasterium in pœnam alicuius peccati, vel ad cautionem pudicitia; vel alia iusta de causa à iure permilla, vt per Soar. d. sect. 5. nu. 9. Filliuc. d. num. 89. vers. tertio. Bonacin. d. puncto 2. nu. 14. vers. dixi.*
 8. *Ad ingrediendum monasterium, &c.] Cogentes mulierem monasterium ingredi non excommunicant ingressu non sequuto, resolunt Nauarr. in man. cap. 27. num. 51. & d. confil. 55. de sentent. excommunicat. in antiquis, alias confil. 5. de Regular. in nouis. Sayr. d. decis. 51. de sentent. excommunicat. Fr. Ludou. Miranda d. conclus. 2. Ego ipse d. alleg. 104. num. 7.*
 9. *Cogentes sceminam ad monasterij ingressum, non vt profiteatur, nec vt habitum sumat, sed vt ibi secula-*

ri retento educetur, donec ætatis aptæ matrimonio sit, in hanc anathematis pœnam non incidere, tradunt Nauarr. confil. 56. de sentent. excommuni. in antiq. alias confil. 6. de Regular. in nouis, Zerol. d. verb. Moniales, §. 13. Soar. d. sect. 5. num. 9. Ego ipse d. alleg. 104. num. 5. Filliuc. in q. moral. tract. 14. cap. 6. num. 89. Portel. in addit. ad dubia Regularia verb. moniales num. 14. Diana moral. resol. p. 2. tract. 1. miscel. resol. 56. Id tamen limitant Sanch. d. cap. 4. num. 12. Portel. d. verb. Moniales, num. 14. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 8. num. 10. Hieron. Roder. d. resol. 101. num. 79. quando coactio ista est in ordine ad suscipiendum postea Religionis habitum, siue suasionibus Monialium, siue alia ratione; & addit Portel. citato loco num. 15. quod hanc censuram incurunt, qui puellam liberè ingredientem, vt maneat ibi in habitu seculari educationis gratia, post ingressum cogunt, vt habitum suscipiat Religionis,

¶ Quique consilium, auxilium, &c.] Vnde Portel. in addit. ad dubia Regularia verb. Moniales, num. 7. Hieron. Roderic. d. resol. 101. num. 31. Bonacina d. puncto 2. num. 10.

¶ Simili quoque, &c.] De excommunicatione contra retrahentes sceminas à Religione, latè Bonacin. de censuris extra Bullam, diff. 2. q. 2. puncto 3. Soar. de censur. diff. 23. sect. 7. num. 9. & 10. Filliuc. tract. 14. cap. 6. q. 5. ad fin. numer. 90. Sanch. d. cap. 4. nu. 15. Sayr. in claus. Regia, lib. 5. cap. 1. nu. 27. cum seqq.

Quando, & quomodo sit audiendus, qui præten dit se per vim, aut metum, seu ante debitam ætatem professum fuisse.

C A P I T U L U M XIX.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Comprehendit moniales.
- 3 Habet locum in Regularibus etiã Ordinũ Regulariũ.
- 4 Metus reuerentialis an annullat professionem.
- 5 Professus nulliter non potest sine crimine apostasia ad seculum redire.
- 6 Regularis non auditur super nullitate sus professionis nisi intra quinquennium causas reduxerit coram Superiore suo & Ordinario.
- 7 Quinquennium ad reclamandum quando incipiat.
- 8 Reclamare potest etiam post quinquennium qui intra illud reclamare non potuit.
- 9 Religiosus, vt possit audiri post quinquennium, quid facere debet.
- 10 Restitutio aduersus lapsum quinquenni pro casu hodie concedatur.
- 11 Ignorantia, vel impedimentum reclamandi intra quinquennium non potest probari iuramento ipsius ignorantis, vel impediti.
- 12 Minor ætate, qui in foro conscientia sue professionis nullitatem sciuit, nec illam ratam fecit intra quinquennium transacto illo adhuc in foro exteriori potest reclamare.
- 13 Professionem quis ratificare præsumitur in dubio intra quinquennium eo transacto.
- 14 Religiosus, & verè professus non est qui ob vim, vel metũ professionem emisit, si illam nõ ratificauit, & solum in foro externo præsumitur esse Religiosus.
- 15 Religiosus per vim & metum non tenetur etiam post lapsum quinquenni in foro conscientia ex vi voti seruare occultè regulas Religionis, nec vota secluso scandalo.
- 16 Religiosus volens ratificare priorem professionem irritam sit verus Religiosus, nec requiritur vt annum nouitiatu iteret.
- 17 Consensus, & acceptatio superioris de nouo nõ requiritur vbi religiosus suã professionẽ irritã ratificat.
- 18 Professus nulliter necessariò scire debet suam professionem esse inualem, ac eam ratificet, vt de irrita valida fiat.
- 19 Inhabiles ad profitendum possunt reclamare etiam transacto quinquennio.
- 20 Professi nulliter ob non seruatam formam præscriptam à Sixto V. in eorum informatione, possunt post quinquennium reclamare.
- 21 Regularis deducens intra quinquennium nullitatem professionis, tenetur eam probare coniunctim coram Ordinario, & proprio superiore Regulari monasterij in quo professionem emisit.
- 22 Superior monasterij non Religionis.
- 23 Causa nullitatis professionis nulla proponenda sunt coram superiore & Ordinario copulatiuè.
- 24 Professionem nullam allegare non potest habitum sponte dimittens.
- 25 Si habitum temere & absque causa dimiserit.
- 26 Regularis nullus vigore cuiuscunque facultatis se transferre potest ad laxiorem Religionem.
- 27 Papa potest solum licentiam concedere ad transeundum ad laxiorem.
- 28 Papa non solet concedere licentiam transeundi ad laxiorem, nisi ex iustis & legitimis causis.
- 29 Prelatus Papa inferior potest existẽte legitima causa dispensare Regularem ad laxiorem Religionem.
- 30 Decretum præsentis intellectus à Doctoribus citatis præstitus.
- 31 Cause legitime, & iustæ, quibus dispensari possit Religiosus quatenus de vna Religione ad aliam laxiorem transire valeat, referuntur.
- 32 Regularibus ad strictiorem Religionem transire volentibus sufficit petita, licet non obtenta licentia à suis superioribus.
- 33 Religiosi Ordinis sanctissime Trinitatis non possunt

ad